

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 27. Arnulpus Remensis in Concilio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X.
A. C. 991. cum, quam Decretorum reverentia per-
 ibat. Quamvis enim legis valor a do-
 tibus Personæ Præpositi inhærentibus ab-
 solute non dependeat, non tamen extra
 curam sunt, & eo libentius Præfuli obe-
 dimus, quo magis pium doctumque esse
 credimus. Quod spectat ad nomen in-
 vidiosum Antichristi, comparatio est non
 affirmatio, nec Arnulphus aliud dicit,
 quam quod Prælatus sine charitate eo
 modo sit Antichristus, quo Præpositus
 ignorans Idolo similis est. Saltem illud
 exploratum, noluisse dicere, quemquam
 Summorum Pontificum fuisse Antichri-
 stum, cum in fine Sermonis alium de-
 notet, quem esse propinquum ex eo au-
 guratur, quod ejus satellites Gallias in-
 vasissent. Certe etenim loquitur de
 quibusdam Barbaris, sive Hungaris, sive
 aliis, qui Antichristi præcursores crede-
 bantur. Si quis vero hunc Sermonem
 Gerberto, qui eundem literis mandavit,
 tanquam auctori tribuere voluerit, mul-
 to major vis inerit, cum Gerbertus Pa-
 pa factus nihil retractasse legatur.

p. 74.

§. XXVII.

Arnulphus Remensis in Concilio.

6. 19. Cum Arnulphus Aurelianensis finem
 dicendi fecisset, lecti sunt non nulli
 6. 30. Canones Africae de Judiciis Episcopo-
 rum. Tum, qui Arnulphi Remensis
 cau

causam defendebant, dicta sua utcumque retractarunt, omnibusque visum, forum Sæculum X.
A. C. 991.

in hac causa esse competens. Ergo in Concilium introducitur, & inter Episcopos locum occupat. Arnulphus Aurelianensis ei lenibus verbis beneficia a Rege accepta, & mala, quæ ipse reddidisset, in memoriam revocat. Cui Arnulphus Remensis respondit; se non modo contra fidem Regi datam nullatenus peccasse, sed ob fidem Regi servatam in civitate sua ab hostibus fuisse captum, Rege opem nullam ferente. Arnulphus Aurelianensis reposuit; Presbyterum illum, qui portas ipsius jussu aperuisset, præsentem esse. Remensis dicere; testem esse perfidum & subornatum. At Adalgerus Presbyter dixit: *Nemo me ad te accusandum compulit. Potuissem fugere, semper fidissimum me habuisti. Nulla alia causa mihi fuit indicium hoc faciendi, nisi ut me a proditionis infamia liberarem. Nihil enim mihi nisi obedientia tibi præstita nocet.*

Arnulphus Remensis dixit; se in manus inimicorum suorum incidisse, nec unquam, quod sciret, Episcopum tam male habitum fuisse, unde oppressum respondere non posse. Tum Guido Suesionensis interrogavit, cur tamdiu respondere recusasset, toties a Rege & ab Episcopis interpellatus, *ipse ego, adjecit,*

Tt 3   *militum*

Sæculum X. *militum præsidium, quantum repellendis*
A.C. 991. *hostibus sufficiens fuisset, tibi obtuli. Cum-*
que responderes, te captivum esse Caro-
li, cui fidem jurasses, convici, captivita-
tem simulari, teque sacramentis Hugo-
ni Regi tuo dictis multo magis ligari,
quam juramento, quod Carolus, hostis tuus,
vi extorsisset.

Rainerius deinde advocatus, quem Arnulphus arcanorum omnium conscius habuerat, ad Arnulphum: *An non meministi, quid ad me dixeris in ripa Axonæ fluvii, priusquam urbs caperetur? Neminem tibi in hac vita esse cariorem Ludovico Caroli filio. Quod si gratum tibi facere vellem, eum periculo eriperem & curarem, ut salvus esset. Age igitur! confitere Episcopis crimina tua, ut saltem serves animam tuam. Sin minus, ego ea coram omnibus Episcopis & toto populo, qui ad fores stat, manifestabo. Atque ut fidem faciam, dicta juramento confirmabo, & dabo virum, qui probationem ferri candentis (*) sustineat.* Aliqui ex Abbatibus dixerunt; Arnulpho Archiepiscopo potestatem esse faciendam secedendi in locum separatum, ubi quoscunque elegisset confiteretur. Quod postquam concessum, surgit ille, &

(*) Nempe nudis pedibus super ferrum candens ambulando.

& Seguinum Archiepiscopum Senonen-
sem, Arnulphum Episcopum Aurelianen-
sem, Brunonem Lingonensem, Gotes-
mannum Ambianensem sequi se rogans
in Sacellum subterraneum se contulit;
tumque Episcopis ingressis clausa est
janua.

Sæculum X.
A. C. 991.

§. XXVIII.

Confitetur Arnulphus & abdicat.

Illis absentibus lecti sunt in Concilio
complures Canones Concilii Toleta-
ni contra Episcopos Principi suo re-
belles.

c. 31. 32. 33.
&c.
c. 40.

Tandem vero Episcopi, qui cum Ar-
nulpho Archiepiscopo secesserant, advo-
catis etiam aliis dixerunt; ipsum ad pe-
des eorum prostratum inter lacrymas
crimina admitta fuisse confessum, & di-
xisse, quod se Episcopatu abdicaret, quo
se indignum reddidisset. Episcopi cete-
ri, ut tanti momenti declarationem ex
ipsius ore audirent, prius Arnulphum
in nomine Domini exhortati sunt, ne
metu turbatus crimen falsum de se ipso
confiteretur. Mox intrare jubent tri-
ginta circiter Abbates & Clericos piis-
simos doctissimosque, cum iis consulta-
turi, quid agendum esset. Primo omnes
opinati sunt, non amplius locum esse
querelæ, contemni S. Sedem, cum jam
Arnulphus Remensis sibi Judices dele-
gisset,

T t 4

gisset,